

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: J.K., narozený ..., bytem ...

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, sídlem Křížová 25, 225 08
Praha 5,

v řízení o žalobě ze dne 22.6.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 20.4.2018 č. j. ..., o
invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i

fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 20.4.2018; ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

2. **Včasnou žalobou ze dne 22.6.2018** se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 20.4.2018 č. j. RN-690 414 2256/315-AHN, protože s ním nesouhlasí, neboť rozhodnutí není věcný k věci a je tam uvedena řada nesmyslů. Dne 5.10.2015 podstoupil operaci srdce, operace nedopadla dobře, jelikož jak mu primář a pak obvodní lékař sdělili, museli mu udělat jizvu na srdci a to je hlavní problém jeho potíží. Podle jeho názoru a to mu řekla sestra na zubní ambulanci, horní a dolní zánětlivý stav může vést k infarktu (infarkt se dostal) a tento fakt posudková lékařka opominula a nemůže přiznat, jelikož je ve vztahu se zubařem (podjatost, rodinný stav). Myslí si, že soud by měl změnit v rozhodnutí uvedený ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb., na ustanovení § 25 téhož zákona, jelikož jizva na srdci mu byla způsobena fyzickou osobou lékařem. Závěrem požadoval, aby jeho zdravotní stav byl popsán objektivně ve smyslu příčiny jeho zdravotních potíží a jestli by jeho návrhům nevyhověl, tak navrhl, aby zrušil současný stav invalidita prvního stupně a nahradil za stav zdravý bez omezení.
3. K výzvě soudu žalobce doplnil podanou žalobu podáním ze dne 30.7.2018 (č.l. 18), kdy setrval na svém názoru, že za jeho zdravotní potíže mohou lékaři a to z 60%, jak uvedl ve svých námitkách, i když to ČSSZ nechťelo od začátku připustit, jenže fakta říkají opak. Závěrem požadoval zrušení rozhodnutí č. j. RN-690 414 2256/315-AHN, tj. rozhodnutí ze dne 20.4.2018.
4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 20.4.2018 č. j. RN-690 414 2256/315-AHN** žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-13.12.2017-424/690 414 2256 ze dne 13.12.2017, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 29.11.2017 byl sice uznán invalidní s datem vzniku 22.6.2017, avšak získal v rozhodném období 10 let před vznikem invalidity, tedy od 22.6.2007 do 21.6.2017, pouze 2 roky a 25 dnů pojištění místo potřebných 5 let pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod a v rozhodném období 20 let před vznikem invalidity, tedy od 22.6.1997 do 21.6.2017, pouze 5 roků a 319 dnů pojištění místo potřebných 10 let. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 20.4.2018 bylo uvedeno, že lékař ČSSZ posoudil invaliditu žalobce dne 12.3.2018 a z vyhotoveného posudku vyplývá, že dospěl shodně s posudkem OSSZ Sokolov k závěru, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kapitole IX, oddílu A, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž mu byla stanovena také míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna; na rozdíl od posudku OSSZ Sokolov stanovil lékař ČSSZ vznik invalidity již ode dne 5.10.2015, od něhož je žalobce schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. Dále bylo uvedeno, že s ohledem na posunutí data vzniku invalidity bylo

zjištěno, že žalobce získal v rozhodném období od 5.10.1995 do 4.10.2015 pouze 7 roků a 215 dnů pojištění místo potřebných 10 let pro vznik nároku, takže mu chybí ke splnění této podmínky v uvedené době celkem 2 roky a 150 dnů pojištění, a v rozhodném období od 5.10.2005 do 4.10.2015 získal pouze 2 roky a 25 dnů pojištění místo potřebných 5 let pro vznik nároku, takže mu chybí ke splnění této podmínky v uvedené době celkem 2 roky a 340 dnů pojištění, a nesplnil podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod ani v kterémkoli období 10 let dokončeném po vzniku invalidity. Vzhledem k tomu, že žalobce ani v rámci námitkového řízení nedoložil žádné nové doby pojištění, které by nebyly zohledněny v osobním listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**), který žalobce obdržel spolu s napadeným rozhodnutím, nárok na invalidní důchod mu nevznikl, neboť i když byl uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně již ode dne 5.10.2015, nadále nebyla splněna podmínka získání potřebné doby pojištění, proto námitkám nebylo vyhověno.

5. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Sokolov vedeného ohledně žalobce** a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 29.11.2017 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 12.3.2018 soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddílu A, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna. Datum vzniku invalidity lékař OSSZ Sokolov stanovil 22.6.2017 (kardio. vyš.), avšak dle lékaře ČSSZ je datum vzniku 5.10.2015 (operace srdce); doba platnosti posudku 30.11.2019 (lékař OSSZ) a 11/2019 (lékař ČSSZ).
6. **Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření dne 4.9.2018 k žalobě** uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobce navrhuje důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.; dále žalovaná sdělila, že i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 20.4.2018 a navrhla soudu zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
7. Ze zaslání **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 20.4.2018 bylo žalobci doručeno dne 24.4.2018. Dále ze založeného **OLDP** zpracovaného dne 27.3.2018 vyplývá, že žalobce získal v rozhodném období (uznán invalidním od 5.10.2015) od 5.10.1995 do 4.10.2015 pouze 7 roků a 215 dnů pojištění místo potřebných 10 let pro vznik nároku, takže mu chybí ke splnění této podmínky v uvedené době celkem 2 roky a 150 dnů pojištění, a v rozhodném období od 5.10.2005 do 4.10.2015 získal pouze 2 roky a 25 dnů pojištění místo potřebných 5 let pro vznik nároku, takže mu chybí ke splnění této podmínky v uvedené době celkem 2 roky a 340 dnů pojištění, a ani nesplnil podmínku potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod v kterémkoli období 10 let dokončeném po vzniku invalidity.
8. **Žalobce v podání ze dne 25.9.2018** po doručení vyjádření žalované ze dne 4.9.2018 s ním vyjádřil nesouhlas, jelikož je účelové, mezi § 26 a § 25 je podstatný rozdíl a dále uvedl, že nevěří, že je krajský soud nestranný a komise, o který nic neví, je nestranná a věří, že mezi úředníky výkoné moci a soudní moc jsou cesty, jak vyhovět.
9. Následně podáním ze dne 12.11.2018 byl žalobce vyzván, aby pokud namítá podjatost vyřizujícího soudce, uvedl konkrétní skutečnosti, z nichž ji dovozuje ve smyslu § 8 odst. 1

a 5 s.ř.s., žalobce však žádným způsobem nereagoval.

10. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 16.11.2018 posudek, když jednání byl přítomen i žalobce za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství. **V závěru posudku** komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně, ale nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; datum vzniku invalidity 5.10.2015 a doba platnosti (lhůta KLP) 11/2019. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením kardiologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je ischemická choroba srdeční, stav po infarktu myokardu zadní a laterální stěny s poklesem ejekční frakce levé komory na 50%, stav po PCI na RIA a RMS (10/2015). Dále bylo uvedeno, že PK MPSV je v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Sokolov i námitkového řízení a komise konstatovala, že u žalobce se jedná o chronické srdeční selhání s lehkým poklesem výkonnosti, NYHA II, tolerovaná zátěž 1- 2W/kg, METS 5-7, V02 max. 16-20, lehká systolická dysfunkce levé komory, EF 0,35-0,50, lehká diastolická dysfunkce levé komory, BNP, NT proBNP(b) lehce zvýšené. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 35% podle kapitoly IX, odd. A, položky 1b) přílohy vyhlášky a nebyl shledán důvod pro použití § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 citované vyhlášky, takže míra poklesu činí 35%. Datum vzniku invalidity byl stanoven dnem srdeční operace 5.10.2015, jak stanovil i lékař námitkového řízení; stanovena platnost (posudku) do 30.11.2019, neboť je předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu. Závěrem komise uvedla, že žalobce není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, je schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu a práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. (Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)
11. Podání nazvané Odpor proti posudku o invaliditě ze dne 16.11.2018 zaslal žalobce OSSZ Sokolov, poté bylo zasláno zdejšímu soudu, který jej zaslal adresátovi, tj. MPSV, jemuž bylo doručeno dne 14.12.2018.
12. Z **protokolu sepsaného s žalobcem** u dožádaného Okresního soudu v Sokolově dne 8.1.2019 vyplývá, že žalobce setrval na podané žalobě, a protože nesouhlasil s posudkem PK MPSV, podal proti němu odvolání, když podle něho bylo třeba udělat zátěžové testy, kdy se přesně zjistí hodnota pracovní neschopnosti v procentech, nesouhlasil s uvedením prvního stupně invalidity a navrhl výslech primáře kardiologického odd. Nemocnice v Karlových Varech.
13. Po doručení protokolu o výslechu žalobce ze dne 8.1.2019 k žádosti soudu **PK MPSV doplnila svůj posudek dne 15.2.2019** a v závěru tohoto doplnění uvedla, že trvá na svém původním posudku ze dne 16.11.2018. Dále bylo mimo jiné uvedeno, že neexistují zátěžové testy, které by určily pokles pracovní schopnosti v procentech, jak se domnívá žalobce. Dle platné vyhlášky se vychází z echokardiografie a ejekční frakce levé komory srdeční, toto vyšetření je doloženo a z něj bylo také vycházeno. Žalobce opakovaně hovoří

o jizvě na tepně u srdce, toto mu nelze objektivně vymluvit; bylo mu podrobně vysvětlováno, co způsobí infarkt myokardu se srdeční svalovinou, jak bylo postupováno u něj, ale on neustále trvá na své představě o jizvě na tepně. K tomuto nemá již PK MPSV co dodat. Ať jsou potíže způsobeny jakýmkoliv poškozením srdce, byly objektivně zhodnoceny a zohledněny při posuzování a stanovení poklesu pracovní schopnosti. K datu vzniku, které žalobce neustále nechápal, mu bylo opakovaně vysvětleno, že požadoval uznání vzniku invalidity dnem operace, aby mu vznikl nárok na dávku. PK MPSV dále uvedla, že nepovažuje za nutné žalobce opět zvat k jednání komise, když nejsou doloženy nové skutečnosti a také nepovažuje za nutné výsledk primáře kardiologického oddělení Nemocnice Karlovy Vary, neboť doložené nálezy jsou dostatečně vypovídající k danému zdravotnímu stavu. V případě dalších námitek žalobce by bylo vhodné provést srovnávací posudek na jiné PK MPSV.

14. **K ústnímu jednání** zdejšího konanému dne 28.3.2019 se žalobce dostavil kvůli zpoždění autobusu, kterým přijel do Plzně, později (9.18 hodin), proto byl seznámen s dosavadním průběhem jednání. Následně žalobce uvedl mimo jiné, že žádný posudek o jeho zdravotním stavu není objektivní, a kdyby mu nepomohl Pán Bůh, tak už by tady dávno nebyl. Na poznámku samosoudkyně, že snad život mu po infarktu zachránili lékaři, uvedl, že to není pravda, protože naopak ti ho poškodili. Sám primář kardiologického oddělení v Karlových Varech mu řekl, že mu musel udělat jizvu na tepně, aby mohl vyndat stent, který se zlomil, řekl mu to po operaci a také mu řekl, že mu bude kdykoliv k dispozici pro jednání na úřadech, proto se divil, že zde pan primář není. Přitom on v nemocnici zaplatil poplatek. K dotazu samosoudkyně, co má společného s projednávanou věcí to, že zaplatil v nemocnici poplatek, když v té době poplatky hradili všichni pacienti, žalobce chvíli mlčel a pak uvedl, že do nemocnice ho dovezl příbuzný a potom mu způsobili tu jizvu na tepně. Žalobce dále uvedl, že dobu pojištění nemá kvůli tomu, že mu lékaři brání v tom, aby pracoval a stejně tak mu bylo bráněno i ve vzdělání, kvůli tomu, že v 90. letech odmítl politickou školu. Samosoudkyně se pokusila žalobci vysvětlit, že hlavním problémem v této věci je skutečnost, že nemá potřebnou dobu pojištění. Na to žalobce uvedl, že on nechce invalidní důchod, a na otázku samosoudkyně, z jakého důvodu tedy podal žádost o invalidní důchod, uvedl, že chtěl zjistit, jak to vlastně chodí. Žalobce opakovaně uváděl, že posudková komise nechce, aby se vědělo, že tu jizvu na tepně, která mu dělá problémy, způsobil lékař a dále uvedl, že je to fraška, byť se mu samosoudkyně opakovaně snažila srozumitelným způsobem vysvětlit, že hlavním problémem v tomto řízení je chybějící doba pojištění. Na to žalobce uvedl, že tady si všichni navzájem pomáhají a nikdo nechce říct, jak je to ve skutečnosti. Samosoudkyně s ohledem na projevy žalobce se mu snažila vysvětlit, co je míněno dle příslušné vyhlášky č. 359/2009 Sb. dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Žalobce na to reagoval s tím, že on měl úraz, protože mu způsobili jizvu na tepně. Opakovaně uváděl, že u něj se jedná o úraz a proto by to tak mělo být posouzeno. *V 9:59 hodin si žalobce oblékl bundu a opustil jednací síň se slovy, že je to fraška a on chtěl objektivní posouzení; podá si stížnost.* Přítomný zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby, neboť panu žalobci se nepodařilo prokázat další dobu pojištění tak, aby splnil i druhou podmínku pro výplatu invalidního důchodu.
15. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v **§ 39 zákona** následující:
- (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
 - (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

16. Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (dle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). Podmínky pro toto zvýšení (snížení) nebyly shledány, jak uvedeno shora. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.
17. Dle **§ 40 odst. 1 písm. f), odst. 2 zákona** potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků. Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.
18. Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. V průběhu řízení však žalobce neprokázal žádnou další dobu pojištění v rozhodném období 10ti či 20ti let před vznikem invalidity a jelikož i PK MPSV, stejně jako lékař ČSSZ, stanovila datum vzniku invalidity prvního stupně dnem 5.10.2015, tj. operací srdce, nezbyvá ani soudu než konstatovat, že nesplnil zákonné podmínky pro výplatu invalidního důchodu. Žalobce je sice invalidní od 5.10.2015, avšak pro výplatu invalidního důchodu je nezbytné získat i potřebnou dobu pojištění v rozhodném období, avšak tuto zákonnou podmínku žalobce nesplnil. Neznaменá totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s požadavkem žalobce, neboť rozhodující v této věci je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři i komisí a v případě uznání invalidity i získání potřebné doby pojištění v souladu s platnou právní úpravou. Žalobce však obě zákonné podmínky nesplnil.
19. Soud ještě žalobci připomíná, že pokud získá kdykoli v období do 10 let po vzniku invalidity potřebnou dobu pojištění, bude mu přiznána výplata invalidního důchodu, ale až ode dne, kdy budou obě podmínky splněny.

20. Představa žalobce, že by mělo být v jeho případě postupováno dle § 25 zákona je zcela mylná, jelikož se u něho nejedná o pracovní úraz či nemoc z povolání. V § 25 odst. 1 zákona je totiž stanoveno, že pracovním úrazem se pro účely tohoto zákona rozumí úraz, který utrpěl pojištěnec při činnosti zakládající účast na pojištění a který se za pracovní nebo služební považuje podle pracovněprávních předpisů nebo předpisů upravujících služební poměry platných v době vzniku invalidity následkem tohoto úrazu, totéž se vztahuje i na nemoc z povolání. Žalobce však neutrpěl žádný pracovní úraz, ani u něho nebyla zjištěna nemoc z povolání, aby bylo možno postupovat dle § 25 odst. 1 zákona, jak se dožadoval.
21. Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 20.4.2018 není důvodná. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 16.11.2018 (doplněného dne 15.2.2019) vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy z doby před i po vydání napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního poškození vyplývající z jeho zdravotních poškození, řádně je odůvodněn posudkový závěr a je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav i stanovili míru poklesu pracovní schopnosti shodně, stejně shodně hodnotili i datum vzniku invalidity 5.10.2015 (operace srdce), jak uvedeno shora. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.
22. Soud zdůrazňuje, že samotné posudkové posouzení probíhá dle doložené zdravotní dokumentace a aktuálních odborných lékařských nálezů (k rozhodnému datu), popř. vlastním vyšetřením při jednání lékařem odborníkem v daném oboru; pouze v případě, že by byly dodané podklady nedostatečné pro posudkové posouzení, je vyžadováno doplnění lékařských zpráv, popř. absolvování určitého odborného vyšetření. Posudkoví lékaři i PK MPSV v daném případě shledali doložené lékařské zprávy za plně dostačující, aby dle nich mohli objektivně posoudit a vyhodnotit zdravotní stav žalobce dle platné vyhlášky o invaliditě. Důvodem uznání invalidity ani jejího stupně totiž není vlastní vyhodnocení zdravotních potíží a zdravotního stavu žalobcem, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Jedině posudkový lékař OSSZ a ČSSZ je ze zákona oprávněn posoudit zdravotní stav žadatele o důchod, vyhodnotit dle platné vyhlášky o invaliditě odborné lékařské zprávy a nálezy pro posudkové řízení o invaliditě, přiřadit zjištěné zdravotní poškození jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti pod správnou položku stanovenou vyhláškou o posuzování invalidity a určit, zda se jedná o invaliditu či nikoliv a to výhradně dle platných právních předpisů. Totéž oprávnění má v soudním řízení správním PK MPSV. Takto bylo v daném případě postupováno, posudkové řízení proběhlo zcela správně a objektivně, proto soud neshledal důvod pro vypracování dalšího posudku na zhodnocení zdravotního stavu žalobce, přičemž nepřehlédl uznání invalidity

žalobce dnem 5.10.2015, jak žalobce požadoval.

23. Ze shora uvedených důvodů proto **soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.**, dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 20.4.2018 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje obě zákonné podmínky pro přiznání výplaty invalidního důchodu. Žalobce byl sice uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně od 5.10.2015, ale k tomuto datu ani k pozdějšímu datu nesplnil zákonnou podmínku získání potřebné doby pojištění v rozhodném období, jak uvedeno výše. Ohledně případného doplacení chybějící potřebné doby pojištění má možnost se obrátit na příslušnou OSSZ, kde mu poskytnou nezbytné informace.
24. Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřipustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 28. března 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně